

Michal Sťahel
barokové violončelo

Michal Sťahel sa narodil v hudobníckej rodine v Bratislave. Vo veku šiestich rokov začal navštevovať hodiny violončela. Po vyštudovaní bratislavského konzervatória neskôr študoval hru na violončelo v Londýne, Viedni, Mannheime a v Paríži.

V roku 1997 vyhral 1. cenu na Súťaži slovenských konzervatórií, o rok neskôr sa stal finalistom medzinárodnej súťaže Eurovision grand prix vo Viedni a v roku 1999 vyhral medzinárodnú súťaž Talent Roku v Prahe. V roku 2000 sa stal finalistom TIJI Unesco v Lisabone a na Stredoeurópskom festivale koncertného umenia v Žiline získal Cenu hudobnej kritiky. Neskôr bol niekoľkokrát ocenený štipendiami Soltiho nadácie, štipendiom francúzskej vlády a Academie Montis Regalis.

Jeho sólová kariéra zahŕňa vystúpenia s Radio-Symphonieorchester Wien, Portugalským symfonickým orchestrom, Pražskou komornou filharmóniou, Slovenskou filharmóniou, Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Košickou filharmóniou, Žilinským komorným orchestrom a Komorným orchestrom Bohdana Warchala. Spolupracoval s dirigentami ako sú Andrew Parrott, Dennis Russel Davies, James Judd, Jiří Bělohlávek, Oliver Dohnányi a Mario Košík.

Majstrovské kurzy u svetoznámeho huslistu a lídra ensemblu Musica Antiqua Reinharda Goebela, ďalej u gambistu Lorenza Duftschmidta, hráča na klasicistický klarinet Lorenza Coppolu a členov ensemblu Freiburger Barockorchester štýlovo poznačili Sťahelovu interpretáciu a obohatili ju o tzv. historicky poučenú, čo zapríčinilo fakt, že v posledných rokoch sa Sťahel venuje predovšetkým interpretácii hudby 17. a 18. storočia.

V oblasti starej hudby spolupracuje s hudobníkmi ako je Steven Stubbs, Skip Sempé, Simon Standage, Amandine Bayer, Ricardo Minasi, Enrico Onofri, Miloš Valent a Peter Zajíček. Pravidelne hráva so súborami starej hudby Freiburger Barockorchester, Wiener Akademie, Das Neue Orchester, Capriccio Stravagante, Haydn Sinfonietta Wien, Academia Montis Regalis, Collegium Marianum, Solamente naturali a Musica Aeterna.

Sťahel hrá na vzácnom barokovom nástroji Antony Posch (Viedeň 1720), ktorý mu zapožičala Esterházy-Stiftung Eisenstadt.